

Door Pieter Wind
Directeur marketingcommunicatie ING Investment Management

Geen inspiratie

rectie en commissarissen van gedachten kunnen wisselen over de toekomst van Ajax. De VEB heeft er daarom op aangedrongen om zo snel mogelijk een buitengewone aandeelhoudersvergadering te organiseren. Ajax wil daar nog niet in meegaan. Wel heeft deze week een onderonsje tussen directie en enkele commissarissen en de VEB plaatsgevonden. Op de VEB-website (www.veb.net) is een gespreksverslag hiervan te lezen.

FIASCO BEURSGANG

Successen op de beurs komen voort uit de- gelijk operationeel en financieel beleid. En daaraan heeft het bij Ajax, eigenlijk sinds de beursgang in 1998, ontbroken. Met het toen bij beleggers opgehaalde geld moest Ajax “duurzaam tot de nationale en Europese top gaan behoren”, zo meldde het emissieprospectus. Ondertussen is Ajax in 2004 voor het laatst kampioen geworden en moet het Europees gezien genoeg nemen met een rol op het tweede plan, de Europa League.

Ajax heeft de slag naar een volwaardige beursgenoteerde onderneming nooit kunnen maken. Hoewel met de notering aan het Damrak 55 miljoen euro werd opgehaald, is het geld in allerlei putjes verdwenen. Het bestuur heeft de onderneming uitgeleverd aan passanten die flink de geldbuidel konden trekken. Trainers kregen de vrije hand om dure spelers aan te trekken, die niet in het Ajax-plaatje pasten en geen meerwaarde op het veld bleken. Door hoge transfersommen voor middelmatige spelers te betalen, zijn de afschrijvingen op de spelersgroep relatief hoog geweest. En als daar onvoldoende lucratieve verkopen tegenover staan, bij voorkeur van zelfopgeleide toppers, betekent dit een forse aanslag op de resultatenrekening.

Ajax staat nu op een cruciaal kruispunt. Het beursbedrijf moet eindelijk eens een doorwrochte langetermijnstrategie gaan ontwikkelen en de verleiding tot opportunistische en ondoordachte beslissingen zien te weerstaan. Ajax heeft ondervonden dat de prestaties op het veld daar alleen maar onder lijden, terwijl daar het geld moet worden verdiend. Ajax moet worden geleid als bedrijf. Dat dit ten koste zou gaan van sportief presteren, is een misvatting: het is een twee-eenheid. ■

Deze week heb ik weinig inspiratie. Peinzend over geschikte onderwerpen voor een column passeert een aantal gedachten de revue. Ik zou natuurlijk van leer kunnen trekken tegen de trieste gang van zaken – zowel bij banken als in de politiek – rond de issue van bonussen. Immers, waar beoordelingsvermogen ontbreekt en rancune heerst, krijg je blijkbaar rechteloosheid. Maar als ING’er ben ik nog steeds dankbaar dat het bedrijf nog bestaat. Dit idee laat ik maar varen.

Tamboereren op het stokpaardje governance zou ook kunnen. Leuk te illustreren met de casus Ajax. De beursgenoteerde instelling wordt via de pers tot koerswijziging gedwongen. Bestuur houdt de eer aan zichzelf, de commissarissen zijn onzichtbaar. Normaal gesproken tijd voor een bijzondere aandeelhoudersvergadering. Maar ja, het heeft niet zo veel zin om in een column de aandeelhouders tot actie op te roepen. Zij zijn immers allemaal voetballende vaders, Ajax-fan en dus Cruyff-adept. Ook geen goed idee.

Dan maar een beursanalyse op grond van een parallel met oorlog voeren? We zijn immers weer bij eentje betrokken geraakt. Of beter nog, een vergelijking van beursontwikkelingen met de voorbereiding op een militaire actie? Dat is misschien wel leuk, laten we de contouren van zo’n column in kaart brengen.

Als er een voorbereiding met enige intelligentie plaatsvindt, moeten we bekende en onbekende onzekerheden onderscheiden. Dat is de Rumsfeld-doctrine. Voor beleggers zijn de bekende onzekerheden groot. Neem bijvoorbeeld de meltdown in Japan en de veel ernstiger ontwrichting van deze grote economie dan eerder gedacht. Of de burgeroorlog in Libië en de groeiende onrust in Syrië met op de achtergrond de toenemende dreiging van een soennitisch-sjiitisch conflict in het Midden-Oosten. Kijk naar de verstregelde schuldenproblematiek van banken en overheden binnen het eurogebied. Er is wel een soort oplossingsrichting, maar deze moet nog instemming verkrijgen van alle nationale parlementen. Of neem de ongebreidelde stimulansen van de centrale banken in Europa en de Verenigde Staten, die ooit moeten worden afgebouwd. Het zijn alle bekende onzekerheden. De doctrine zegt dat dat niet iets is om je zorgen over te maken, ze zijn immers bekend. Onbekende onzekerheden kennen we niet en daar houden we dus ook geen rekening mee. Ergo, geen vuiltje aan de lucht. Rumsfeld zou de aanval inzetten en de Nederlandse helikopter vertrekt. Beleggers doen hetzelfde en jagen de beurs omhoog. Dit is op zich wel een leuk idee voor een column. Maar aan de andere kant, beleggers (waaronder wij) lijken dan zo dom. Toch maar niet doen dus.

Als laatste idee schiet me te binnen dat het aantal twitterberichten over beursgenoteerde bedrijven een voorspellende waarde heeft voor de beurskoersen. Wellicht is het een idee dit breder te trekken en de mate van negativiteit op geenstijl.nl en stemmingen in Maurice de Hond’s marktonderzoeken eens te correleren aan de richting van de beurs. Maar helaas, ook dat kan nog geen column worden. Zoiets vergt dieper onderzoek.

Weet je, ik schrijf deze keer maar eens geen column. ■

